

Sygn. akt IV CSK 472/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa C. W.
przeciwko R. W.
o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 12 lutego 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 13 listopada 2013 r., sygn. akt II Ca (...)

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powódki kosztami postępowania przed Sądem Najwyższym;**
- 3) oddala wniosek pełnomocnika powódki o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu przed Sądem Najwyższym.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powódka C. W. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Okręgowego w L. z dnia 13 listopada 2013 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne związane z nieważnością postępowania spowodowaną niedopuszczeniem przez Sąd drugiej instancji tymczasowo do udziału w rozprawie w charakterze pełnomocnika strony powodowej osoby, która nie mogła wylegitymować się pełnomocnictwem procesowym. Przedstawione okoliczności nie uzasadniają bowiem twierdzenia, jakoby zachodziły okoliczności przewidziane w art. 97 § 1 k.p.c. do podjęcia naglącej czynności procesowej, o jakich mowa w tym przepisie.

Wskazać należy, że nie zachodzi również z innych przyczyn nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozważę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. ze względu na stan majątkowy stron, ich bliskie relacje rodzinne oraz przyczyny, będące źródłem dochodzonego roszczenia.

Sąd Najwyższy oddalił wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym, albowiem wniosek adwokata lub radcy prawnego o zasądzenie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu niezawierający oświadczenia, że żądane koszty nie zostały zapłacone w całości lub w części, podlega oddaleniu jako nieuzasadniony (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 października 1998 r., II CKN 687/98, OSNC 1999, nr 3, poz. 63).